

॥ बृहत्पाराशरहोराशास्त्रम् ३१-४० ॥

अथाऽर्गलाध्यायः ॥ ३१ ॥

भगवान् याऽर्गला प्रोक्ता शुभदा भवताऽधुना ।
तामहं स्रोतुमिच्छामि सलक्षणफलं मुने ॥ १ ॥
मैत्रेय सार्गला नाम यया भावफलं दृढम् ।
स्थिरं खेटफलं च स्यात् साऽधुना कथ्यते मया ॥ २ ॥
चतुर्थे च धने लाभे ग्रहे ज्ञेया तदर्गला ।
तद्बाधकाः क्रमात् खेटा व्योमरिष्फतृतीयगाः ॥ ३ ॥
निर्बला न्यूनसंख्या वा बाधका नैव सम्मताः ।
तृतीये व्याधिकाः पापा यत्र मैत्रेय बाधकाः ॥ ४ ॥
तत्रापि चार्गला ज्ञेया विपरीता द्विजोत्तम ।
तथापि खेटभावानां फलमर्गलितं विदुः ॥ ५ ॥
पञ्चमं चार्गलास्थानं नवमं तद्विरोधकृत् ।
तमोग्रहभवा सा च व्यत्ययाज् ज्ञायते द्विज ॥ ६ ॥
एकग्रहा कनिष्ठा सा द्विग्रहा मध्यमा स्मृता ।
अर्गला द्व्यधिकोत्पन्ना मुनिभिः कथितोत्तमा ॥ ७ ॥
राशितो ग्रहतश्चापि विज्ञेया द्विविधाऽर्गला ।
निर्बाधका सुफलदा विफला च सबाधका ॥ ८ ॥
यत्र राशौ स्थितः खेटस्तस्य पाकान्तरं यदा ।
तस्मिन् काले फलं ज्ञेयं निर्विशकं द्विजोत्तम ॥ ९ ॥
अर्गलां प्रतिबन्धञ्च कथमांघ्रिचतुर्थयोः ।
द्वित्र्यङ्घ्रयोश्च मिथो विप्र चिन्तयेदिति मे मतम् ॥ १० ॥
पदे लगने मदे वापि निराभासार्गला यदा ।
तदा जातोऽतिविख्यातो बहुभाग्ययुतो भवेत् ॥ ११ ॥
यस्य पापः शुभो वापि ग्रहस्तिष्ठेत् शुभार्गले ।
तेन द्रष्टृक्षितं लगनं प्राबल्यायोपकल्प्यते ॥ १२ ॥
सार्गले च धने विप्र धनधान्यसमन्वितः ।
तृतीये सोदरादीनां सुखमुक्तं मनीषिभिः ॥ १३ ॥
चतुर्थे सार्गले गेहपशुबन्धुकुलैर्युतः ।
पञ्चमे पुत्रपौत्रादिसंयुतो बुद्धिमान्नरः ॥ १४ ॥
षष्ठे रिपुभयं कामे धनदारसुखं बहु ।
अष्टमे जायते कष्टं धर्मे भाग्योदयो भवेत् ॥ १५ ॥
दशमे राजसम्मानं लाभे लाभसमन्वितः ।
सार्गले च व्यये विप्र व्ययाधिक्यं प्रजायते ॥ १६ ॥
शुभग्रहार्गलायां तु सौख्यं बहुविधं भवेत् ।
मध्यं पापार्गलायां च मिश्रायामपि चोत्तमम् ॥ १७ ॥

लग्नपञ्चमभाग्येषु सार्गलेषु द्विजोत्तम ।
जातश्च जायते राजा भाग्यवान् नात्र संशयः ॥ १८ ॥

अथ कारकाध्यायः ॥ ३२ ॥

अथाऽहं सम्प्रवक्ष्यामि ग्रहानात्मादिकारकान् ।
सप्तरव्यादिशन्यन्तान् राह्वन्तान् वाऽष्टसंख्यकान् ॥ १ ॥
अंशैः समौग्नहौ द्वौ चेद्राह्वन्तन् चिन्तयेत् तदा ।
सप्तैव कारकानेवं केचिदष्टौ प्रचक्षते ॥ २ ॥
अत्मा सूर्यादिखेटानां मध्ये हांशाधिको ग्रहः ।
अंशसाम्ये कलाधिक्यात् तत्साम्ये विकलाधिकः ॥ ३ ॥
बुधौ राशिकलाधिक्यत् ग्राह्यो नैवात्मकारकः ।
अंशाधिकः कारकः स्यादल्पभागोऽन्त्यकारकः ॥ ४ ॥
मध्यांशो मध्यखेटः स्यादुपखेटः स एव हि ।
विलोमगमनाद्राहोरंशाः शोभ्याः खवह्नितः ॥ ५ ॥
अंशक्रमादधोऽधःस्थाश्चराख्याः कारका इति ।
आत्माख्यकारकस्तेषु प्रधानं कथ्यते द्विज ॥ ६ ॥
स एव जातकाधीशो विज्ञेयो द्विजसत्तम ।
यथा भूमौ प्रसिद्धोऽस्ति नराणां क्षितिपालकः ॥ ७ ॥
सर्ववार्ताधिकारी च बन्धकृन्मोक्षकृत् तथा ॥ ८ ॥
यथा राजाज्ञया विप्रा पुत्रामात्यादयो जनाः ।
समर्था लोककार्येषु तथैवान्येपि कारकाः ॥ ९ ॥
आत्मानुकूलमेवात्र भवन्ति फलदायकः ।
प्रतिकूले यथा भूपे सर्वेऽमात्यादयो द्विज ॥ १० ॥
कर्यं कर्तुं मनुष्यानां न समर्था भवन्ति हि ।
तथाऽत्मकारके कूरे नाऽन्ये स्वशुभदायकः ॥ ११ ॥
अनुकूले नृपे यद्वत् सर्वेऽमात्यादयो द्विज ।
नाशुभं कुर्वते तद्वनान्ये स्वाशुभदायकाः ॥ १२ ॥
आत्माकारकभागेभ्यो न्यूनांशोऽमात्यकारकः ।
तस्मान्न्यूनांशको भ्राता तन्न्यूनोमातृसंज्ञकः ॥ १३ ॥
तन्न्यूनांशः पितातस्मादल्पांशः पुत्रकारकः ।
पुत्रान्न्यूनांशको ज्ञतिर्ज्ञानेन्यूनांशको हि यः ॥ १४ ॥
स दारकारको ज्ञेयो निर्विशके द्विजोत्तम ।
चराख्यकारला एते ब्राह्मणा कथिताः पुरा ॥ १५ ॥
मातृकारकमेवाऽन्ये वदन्ति सुतकारकम् ।
द्वौ ग्रहौ भागतुल्यौ चेज्जायेतां यस्य जन्मनि ॥ १६ ॥
तदग्रकारकस्यैवं लोपो ज्ञेयो द्विजोत्तम ।
स्थिरकारकवशात्तस्य फलं ज्ञेयं शुभाऽशुभम् ॥ १७ ॥

अधुना सम्प्रवक्ष्यामि स्थिराख्यान् करकग्रहान् ।
 स पितृकारको ज्ञेयो यो बली रविशुक्रयोः ॥ १८ ॥
 चन्द्रारयोर्बली खेटो मातृकारक उच्यते ।
 भौमतो भगिनी श्यालः कनीयान् जननीत्यपि ॥ १९ ॥
 बुधान्मातृसजातीया मातुलाद्याश्च बान्धवाः ।
 गुरोः पितामहः शुक्रात् पितः पुत्रः शनैश्चरात् ॥ २० ॥
 विप्रान्तेवासिनः पत्नी पितरौ श्वशुरौ तथा ।
 मातामहादयश्चिन्त्या एते च स्थिरकारका ॥ २१ ॥
 अथाऽहं कारकान् वक्ष्ये खेटभाववशाद्द्विज ।
 रवितः पुन्यजे तातश्चन्द्रान्माता चतुर्थके ॥ २२ ॥
 कुजात् तृतीयतो भ्राता बुधात् षष्ठ्ये च मातुलः ।
 देवेज्यात् पञ्चमात् पुत्रो दाराः शुक्राच्च सप्तमे ॥ २३ ॥
 मन्दादष्टमतो मृत्युः पित्रादीनां विचिन्तयेत् ।
 इति सर्वं विचार्यैव बुधस्तत्तत् फलं वदेत् ॥ २४ ॥
 अथाऽहं सम्प्रवक्ष्यामि प्रसङ्गाद्योगकारकान् ।
 खेटान् जन्मनि जातस्य मिश्रः स्थितिवशाद् द्विज ॥ २५ ॥
 स्वर्क्षे स्वोच्चे च मित्रर्क्षे मिथः केन्द्रगता ग्रहाः ।
 ते सर्वे कारकास्तेषु कर्मगस्तु विशेषतः ॥ २६ ॥
 यथा लग्ने सुखे कामे स्वोर्क्षोच्चस्था ग्रहा द्विज ।
 भवन्ति कारकाख्यास्ते विशेषेण च खे स्थिताः ॥ २७ ॥
 स्वमित्रोच्चर्क्षगो हेतुरन्योऽन्यं यदि केन्द्रगः ।
 सुहृत् तद्गुणसम्पन्नः सोऽपि कारक उच्यते ॥ २८ ॥
 नीचान्वयेऽपि यो जातः विद्यमाने च कारके ।
 सोऽपि राजमनो विप्र धनवान् सुखसंयुतः ॥ २९ ॥
 राजवंशसमुत्पन्नो राजा भवति निश्चयात् ।
 एवं कुलानुसारेण कारकेभ्यः फलं वदेत् ॥ ३० ॥
 अथाऽहं सम्प्रवक्ष्यामि विशेषं भावकारकान् ।
 जनस्य जन्मलग्नं यत् विन्द्यादात्मकारकम् ॥ ३१ ॥
 धनभावं विजानीयाद् दारकारकमेव हि ।
 एकादशेऽग्रजातस्य तृतीये तु कनीयसः ॥ ३२ ॥
 सुते सुतं विजानीयात् पत्नीं सप्तमभावतः ।
 सुतभवे ग्रहो यः स्यात् सोऽपि कारक उच्यते ॥ ३३ ॥
 सूर्यो गुरुः कुजः सोमो गुरुर्भौमः सितः शनिः ।
 गुरुश्चन्द्रसुतो जीवो मन्दश्च भवकारकाः ॥ ३४ ॥
 पुनस्तन्वादयो भावः स्थाप्यास्तेषां शुभाऽशुभम् ।
 लाभस्तृतीयो रन्ध्रश्च शत्रुसंज्ञधनव्ययाः ॥ ३५ ॥
 एते भावाः समाख्याताः कूराख्या द्विजसत्तम ।
 एषां योगेन यो भावस्तस्य हानिः प्रजायते ॥ ३६ ॥
 भावा भद्राश्च केन्द्रारव्याः कोणाख्यौ द्विजसत्तम ।
 एषां संयोगमात्रेण ह्यशुभोऽपि शुभो भवेत् ॥ ३७ ॥

अथ कारकांशफलाध्यायः ॥ ३३ ॥

अथाऽहं सम्प्रवक्ष्यामि कारकांशफलं द्विज ।
 मेषादिराशिगे स्वांशे यथावद् ब्रह्मभाषितम् ॥ १ ॥
 गृहे मूषकमार्जारा मेषांशे ह्यात्मकारके ।
 सदा भयप्रदा विप्र पापयुक्ते विशेषतः ॥ २ ॥
 वृषांशकगते स्वस्मिन् सुखदाश्च चतुष्पदाः ।
 मिथुनांशगते तस्मिन् कण्डवादिख्याधिसम्भवः ॥ ३ ॥
 कर्कांशे च जलाद्भीतिः सिम्हांशे श्वपदाद्भयम् ।
 कण्डूः स्थौल्यञ्च कन्यांशे तथा वह्निकणाद्भयम् ॥ ४ ॥
 तुलांशे च वणिग् जातो वस्त्रादिनिर्मितौ पटुः ।
 अल्यंशे सर्पतो भीतिः पीडा मातुः पयोधरे ॥ ५ ॥
 धनुरंशे क्रमादुच्चात् पतनं वाहनादपि ।
 मरकांशे जलोद्भूतैर्जन्तुभिः खेचरस्तथा ॥ ६ ॥
 शंखमुक्ताप्रवालाद्यैर्लाभो भवति निश्चितः ।
 कुम्भांशे च तडागादिकारको जायते जनः ॥ ७ ॥
 मीनांशे कारके जातो मुक्तिभाग् द्विजसत्तम ।
 नाऽशुभं शुभसदृष्टे न शुभं पापवीक्षिते ॥ ८ ॥
 कारकांशे शुभे विप्र लग्नांशे च शुभग्रहे ।
 शुभसंवीक्षिते जातो राजा भवति निश्चितः ॥ ९ ॥
 स्वांशाच्छुभग्रहाः केन्द्रे कोणे वा पापवर्जिताः ।
 धनविद्यायुतो जातो मिश्रैर्मिश्रफलं वदेत् ॥ १० ॥
 उपग्रहे च विप्रेन्द्र स्वोच्चस्वर्क्षसुभर्क्षगे ।
 पापदृग्रहिते चाऽन्त्ये कैवल्यतस्य निर्दिशेत् ॥ ११ ॥
 चन्द्राऽरभृगुवर्गस्थ कारके पारदारिकः ।
 विपर्यस्थेऽन्यथा ज्ञेयं फलं सर्वं विचक्षणैः ॥ १२ ॥
 कारकांशे रवौ जातो राजकार्यपरो द्विज ।
 पूर्णेन्द्रौ भोगवान् विद्वान् शुक्रदृष्टे विशेषतः ॥ १३ ॥
 स्वांशे बलयुते भौमे जातः कन्तायुधी भवेत् ।
 वह्निजीवी नरो वाऽपि रसवादी च जायते ॥ १४ ॥
 बुधे बलयुते स्वांशे कलाशिल्पविचक्षणः ।
 वाणिज्यकुशलश्चापि बुद्धिविद्यासमन्वितः ॥ १५ ॥
 सुकर्मा ज्ञाननिष्ठश्च वेदवित् स्वांशगे गुरौ ।
 शुके शतेन्द्रियः कामी राजकीतो भवेन्नरः ॥ १६ ॥
 शनौ स्वांशगते जातः स्वकुलोचितकर्मकृत् ।
 राहौ चौरश्च धनुष्को जातो वा लोहयन्त्रकृत् ॥ १७ ॥
 विषवैद्योऽथवा विप्र जायते नाऽत्र संशयः ।
 व्ययहारी गजादीनां केतौ चौरश्च जायते ॥ १८ ॥
 विराहू यदा स्वांशे सर्पाद् भीतिः प्रजायते ।
 शुभदृष्टौ भयं नैव पापदृष्टौ मृतिभवेत् ॥ १९ ॥
 शुभषड्वर्गसंयुक्तौ विषवैद्यो भवेन् तदा ।
 भौमेक्षिते कारकांशे भानुस्वर्भानुसंयुते ॥ २० ॥
 अन्यग्रहा न पश्यन्ति स्ववेशमपरदाहकः ।
 तस्मिन् बुधेक्षि ते चापि वह्निदो नैव जायते ॥ २१ ॥
 पापर्क्षे गुरुणा दृष्टे समीपगृहदाहकः ।

शुक्रदृष्टे तु विप्रेन्द्र गृहदाहो न जायते ॥ २२ ॥
 गुलिकेन युते स्वांशे पूर्णचन्द्रेण वीक्षिते ।
 चौरैर्हृतधनो जातः स्वयं चौरोऽथवा भवेत् ॥ २३ ॥
 गृहादृष्टे सगुलिके विपदो वा विषैर्हृतः ।
 बुधदृष्टे बृहद्वीजो जायते नाऽत्र संशयः ॥ २४ ॥
 संकेतौ कारकांशे च पापदृष्टे द्विजोत्तम ।
 जातस्य कर्णरोगो वा कर्णच्छेदः प्रजायते ॥ २५ ॥
 भृगुपुत्रेक्षिते तस्मिन् दीक्षितो जायते जनः ।
 बुधार्किदृष्टे निर्वीर्यो जायते मानवो ध्रुवम् ॥ २६ ॥
 बुधशुक्रेक्षिते तस्मिन् दासीपुत्रः प्रजायते ।
 पुनर्भवासुतो वाऽपि जायते नाऽत्र संशयः ॥ २७ ॥
 तपस्वी सनिना दृष्टे जातः प्रेष्योऽथवा भवेत् ।
 शनिमात्रेक्षिते तस्मिन् जातः संन्यासिवेषवान् ॥ २८ ॥
 रविसुक्रेक्षिते तस्मिन् राजप्रेष्यो जनो भवेत् ।
 इतिसंक्षेपतः प्रोक्तं कारकांशफलं द्विज ॥ २९ ॥
 स्वांशाद्धने च शुक्रारवर्गे स्यात् पारदारिकः ।
 तयोर्दृग्योगतो ज्ञेयमिदमामरणं फलम् ॥ ३० ॥
 केतौ तत्प्रतिबन्धः स्यात् गुरौ तु स्रैण एव सः ।
 राहौ चाऽर्थनिवृत्तिः स्यात् कारकांशाद् द्वितीयगे ॥ ३१ ॥
 स्वांशात् तृतीयगे पापे जातः शूरः प्रतापवान् ।
 तस्मिन् शुभग्रहे जातः कातरो नात्र संशयः ॥ ३२ ॥
 स्वांशाच्चतुर्थभावे तु चन्द्रशुक्रयुतेक्षिते ।
 तत्र वा स्वोच्चगे खेटे जातः प्रासादवान् भवेत् ॥ ३३ ॥
 शनिराहुयुते तस्मैन् जातस्य च शिलागृहम् ।
 ऐष्टिकं कुजकेतुभ्यां गुरुणा दारवं गृहम् ॥ ३४ ॥
 तार्णं तु रविणा प्रोक्तं जातस्य भवनं द्विज ।
 चन्द्रे त्वनावृते देशे पत्नीयोओगः प्रजायते ॥ ३५ ॥
 पञ्चमे कुजराहुभ्यां क्षयरोगस्य संभवः ।
 रात्रिनाथेन दृष्टाभ्यां निश्चयेन प्रजायते ॥ ३६ ॥
 कुजदृष्टौ तु जातस्य पिटकादिगदो भवेत् ।
 केतुदृष्टौ तु ग्रहणी जलरोगोऽथवा द्विज ॥ ३७ ॥
 सराहुगुलिके तत्र भयं क्षुदविषोद्भवम् ।
 बुधे परमहंसश्च लगुडी वा प्रजायते ॥ ३८ ॥
 रवौ खेडुगधरो जातः कुजे कुन्तायुधी भवेत् ।
 शनौ धनुर्धरो ज्ञेयो राहौ च लोहयन्त्रवान् ॥ ३९ ॥
 केतौ च घटिकायन्त्री मानवो जायते द्विज ।
 भार्गवे तु कविर्वाग्मी काव्यज्ञो जायते जनः ॥ ४० ॥
 स्वांशे तत्पञ्चमे वाऽपि चन्द्रेज्याभ्यां च ग्रन्थकृत् ।
 शुक्रेण किञ्चिद्दूनोऽसौ ततोऽप्यल्पो बुधेन च ॥ ४१ ॥
 गुरुणा केवलेनैव सर्वविद् ग्रन्थकृत् तथा ।
 वेदवेदान्तविच्चापि न वाग्मी शाब्दकोऽपि सन् ॥ ४२ ॥
 नैयायिकः कुजेनासौ ज्ञेन मीमांसकस्तथा ।
 सभाजडस्तु शनिना गीतज्ञो रविणा स्मृतः ॥ ४३ ॥

चन्द्रेण सांख्ययोगज्ञः साहित्यज्ञश्च गायकः ।
 केतुना गणितज्ञोऽसौ राहणाऽपि तथैव च ॥ ४४ ॥
 सप्रदायस्य सिद्धिः स्यात् गुरुसम्बन्धतो द्विज ।
 स्वांशाद् द्वितीयतः केचित् फलमेवं वदन्ति हि ॥ ४५ ॥
 स्वांशात् षष्ठगते पापे कर्षको जायते जनः ।
 शुभग्रहेऽलसश्चेति तृतीयेऽपि फलं स्मृतम् ॥ ४६ ॥
 वूने चन्द्रगुरु यस्य भार्या तस्यातिसुन्दरी ।
 तत्र कामवती शुक्रे बुधे चैव कलावती ॥ ४७ ॥
 रवौ च स्वकुले गुप्ता शनौ चापि वयोऽधिका ।
 तपस्विनी रुजाद्वा वा राहौ च विधवा स्मृता ॥ ४८ ॥
 शुभस्वामियुते रन्ध्रे स्वांशाद् दीर्घायुरुच्यते ।
 पापेक्षितयुतेऽल्पायुर्मध्यायुर्मिश्रद्गयुते ॥ ४९ ॥
 कारकांशाच्च नवमे शुभग्रहयुतेक्षित ।
 सत्यवादी गुरौ भक्तः स्वधर्मनिरतो नरः ॥ ५० ॥
 स्वांशाच्च नवमे भावे पापग्रहयुतेक्षिते ।
 स्वधर्मनिरतो बाल्ये मिथ्यावादी च वार्धके ॥ ५१ ॥
 नवमे कारकांशाच्च शनिराहुयुतेक्षिते ।
 गुरुद्रोही भवेद् बालः शास्त्रेषु विमुखो नरः ॥ ५२ ॥
 कारकांशाच्च नवमे गुरुभानुयुतेक्षिते ।
 तदाऽपि गुरुद्रोही स्यात् गुरुवाक्यं न मन्यते ॥ ५३ ॥
 कारकांशाच्च नवमे शुक्रभौमयुतेक्षिते ।
 षड्वर्गादिकयोगे तु मरणं पारदारिकम् ॥ ५४ ॥
 कारकांशाच्च नवमे ज्ञेन्दुयुतेक्षिते द्विज ।
 परस्त्री सङ्गमाद् बालो बन्धको भवति ध्रुवम् ॥ ५५ ॥
 नवमे केवलेनैव गुरुणा च युतेक्षिते ।
 स्त्रीलोटुपो भवेज्जातो विषयी चैव जायते ॥ ५६ ॥
 कारकांशाच्च दशमे शुभलहेटयुतेक्षिते ।
 स्थिरवित्तो भवेद् बालो गम्भीरो बलबुद्धिमान् ॥ ५७ ॥
 दशमे कारकांशाच्च पापखेटयुतेक्षिते ।
 व्यापारे जायते हानिः पितृसौख्येन वर्जितः ॥ ५८ ॥
 दशमे कारकांशाच्च बुधशुक्रयुतेक्षिते ।
 व्यापारे बहुलाभश्च महत्कर्मकओर् नरः ॥ ५९ ॥
 कारकांशाच्च दशमे रविचन्द्रयुतेक्षिते ।
 गुरुदृष्टयुते विप्र जातको राज्यभाग् भवेत् ॥ ६० ॥
 स्वांशादेकादशे स्थाने शुभखेटयुतेक्षिते ।
 भ्रातृसौख्ययुतो बालः सर्वकार्येषु लाभकृत् ॥ ६१ ॥
 एकादशे सपापे तु कुमार्गाल्लाबकृन्नरः ।
 विख्यातो विक्रमी चैव जायते नाऽत्र संशयः ॥ ६२ ॥
 कारकांशाद् व्ययस्थाने सद्ग्रहे सद्व्ययो भवेत् ।
 असद्व्ययोऽशुभे ज्ञयो ग्रहाभावे च सत्फलम् ॥ ६३ ॥
 कारकांशाद् व्ययस्थाने स्वभोच्चस्थे शुभग्रहे ।
 सद्गतिर्जायते तस्य शुभलोकमवाप्नुयात् ॥ ६४ ॥
 कारकांशाद् व्यये केतौ शुभखेटयुतेक्षिते ।

तदा तु जायते मुक्तिः सायुज्यपदमाप्नुयात् ॥ ६५ ॥
 मेषे धनुषि वा केतौ कारकांशात् व्यये स्थिते ।
 शुभखेटेन सन्दृष्टे सायुज्यपदमाप्नुयात् ॥ ६६ ॥
 व्यये च केवले केतौ पापयुक्तेक्षितेपि वा ।
 न तदा जायते मुक्तिः शुभलोकं न पश्यति ॥ ६७ ॥
 रविणा संयुते केतौ कारकांशाद् व्ययस्थिते ।
 शिवभक्तिर्भवेत्स्यत्त निर्विशं कं द्विजोत्तम ॥ ६८ ॥
 चन्द्रेण संयुते केतौ कारकांशाद् व्ययस्थिते ।
 गौर्यां भक्तिर्भवेत्तस्य शाक्तिको जायते नरः ॥ ६९ ॥
 शुक्रेण संयुते केतौ कारकांशाद् व्ययस्थिते ।
 लक्ष्म्यां सञ्जायते भक्तिर्जातको सौ समृद्धिमान् ॥ ७० ॥
 कुजेन संयुते केतौ स्कन्दभक्तौ भवेन्नरः ।
 वैष्णवो बुधसौरिभ्यां गुरुणा शिवभक्तिमान् ॥ ७१ ॥
 राहुणा तामसीं दुर्गां सेवते क्षुद्रदेवताम् ।
 भक्तिः स्कन्देऽथ हेरम्भे शिखिना केवलेन वा ॥ ७२ ॥
 कारकांशाद् व्यये सौरिः पापराशौ यदा भवेत् ।
 तदाऽपि क्षुद्रदेवस्य भक्तिस्तस्य न संशयः ॥ ७३ ॥
 पापक्षेऽपि शनौ सुक्रे तदाऽपि क्षुद्रसेवकः ।
 अमात्यकारकात् षष्ठेऽप्येवमेव फलं वदेत् ॥ ७४ ॥
 कारकांशात् त्रिकोणस्थे पापखेतद्वये द्विज ।
 मानवो मन्त्रतन्त्रज्ञो जायते नाऽत्र संशयः ॥ ७५ ॥
 पापेन वीक्षिते तत्र जातो निग्राहको भवेत् ।
 शुभैर्निरीक्षिते तस्मिन् नरोऽनुग्राहको भवेत् ॥ ७६ ॥
 शुक्रदृष्टे विधौ स्वांशे रसवादी भवेन्नरः ।
 बुधदृष्टे च सद्वैद्यः सर्वरोगहरो भवेत् ॥ ७७ ॥
 शुक्रदृष्टे सुखे चन्द्रे पाण्डुस्त्रिभवेन्नरः ।
 भौमदृष्टे महारोगी रक्तपित्तार्दितो भवेत् ॥ ७८ ॥
 केतुदृष्टे सुखे चंद्रे नीलकुष्ठी प्रजायते ।
 चतुर्थे पञ्चमेवाऽहि स्थितौ राहुकुजौ यदि ॥ ७९ ॥
 क्षयरोगो भवेत् तस्य चन्द्रदृष्टौ तु निश्चितः ।
 स्वांशात् सुखे सुते वाऽपि केवलः संस्थितः कुजः ॥ ८० ॥
 पिङ्गादिर्भवेत् तस्य तदा रोगो न संशयः ।
 ग्रहणी जलरोगो वा तत्र केतौ स्थिते सति ॥ ८१ ॥
 ख्वर्भानुगुलिकौ तत्र विषवैद्यो विषार्दितः ।
 स्वांशकात् पञ्चमे भावे केवले संस्थिते शनौ ॥ ८२ ॥
 धनुर्विद्याविदा जाता भवन्त्यत्र न संशयः ।
 केतौ च केवले तत्र घटिकायन्त्रकारकः ॥ ८३ ॥
 बुधे परमहंसो वा दण्डी भवति मानवः ।
 लोहयन्त्री तथा राहौ रवौ खेड्गधरो भवेत् ॥ ८४ ॥
 केवले च कुजे तत्र जातः कुन्तास्त्रधारकः ।
 स्वांशे वा पन्ऽचमे स्वांशाच्चन्द्रेज्यौ संस्थितौ तदा ॥ ८५ ॥
 ग्रन्थकर्ता भवेज्जातः सर्वविद्याविशारदः ।
 तत्र दैत्यगुरौ किञ्चिद्गूढग्रन्थकरो भवेत् ॥ ८६ ॥

बुधे तत्र ततोऽप्यूनग्रन्थकर्ता प्रजायते ।
 तत्र शुक्रे कविर्वाग्मी काव्यज्ञश्च प्रजायते ॥ ८७ ॥
 सर्वविद्ग्रान्थिको जीवे न वाग्मी च सभादिषु ।
 शब्दज्ञश्च विशेषेण वेदवेदान्तवित् तथा ॥ ८८ ॥
 सभाजडो भवेद् बाल उक्तस्थानगते शनौ ।
 मीमांसको भवेन्नूनमुक्तस्थानगते बुधे ॥ ८९ ॥
 स्वांशे वा पञ्चमे भौमे जातो नैयायिको भवेत् ।
 चन्द्रे च सांख्ययोगज्ञः साहित्यज्ञश्च गायकः ॥ ९० ॥
 रवौ वेदान्तविच्चैव गीतज्ञश्च प्रजायते ।
 केतौ च गणितज्ञः स्याज्ज्योतिःशास्त्रविशारदः ॥ ९१ ॥
 सम्प्रदायस्य संसिद्धिर्गुरुसम्बन्धतो भवेत् ।
 द्वितीये च तृतीये च स्वांशादेवं विचारयेत् ॥ ९२ ॥
 भावे सूक्ष्मफलं ज्ञात्वा जातकस्य फलं वदेत् ।
 केतौ स्वांशाद्द्वितीये वा तृतीये स्तब्धवाग् भवेत् ॥ ९३ ॥
 पापदृष्टे विशेषेण मानवो वक्तुमक्षमः ।
 स्वांशाल्लगनात् पदाद्वाऽपि द्वितीयाष्टमभावयोः ॥ ९४ ॥
 केमद्वमः पापसाम्ये चन्द्रदृष्टौ विशेषतः ।
 अत्राऽध्याये च ये योगाः सफलाः कथिता मया ॥ ९५ ॥
 योगकर्तृदशायान्ते ज्ञेयाः सर्वे फलप्रदाः ।
 एवं दशाप्रदाद्राशैर्द्वितीयाष्टमयोर्द्विज ॥ ९६ ॥
 ग्रहसाम्ये च विज्ञेयो योगः केमद्वमोऽशुभः ।
 दशाप्रारम्भसमये सलग्नान् साधयेद् ग्रहान् ॥ ९७ ॥
 ज्ञेयस्तत्रापि योगोऽयं पापसाम्येऽर्थरन्ध्रयोः ।
 एवं तन्वादिभावानां सूर्यादीनां नभसदाम् ॥ ९८ ॥
 तत्तत्स्थित्यनुसारेण फलं वाच्यं विपश्चिता ।
 इति संक्षेपतः प्रोक्तं कारकांशफलं मया ॥ ९९ ॥

अथ योगकारकाध्यायः ॥ ३४ ॥

कारकांशवशादेवं फलं प्रोक्तं मया द्विज ।
 अथ भावाधिपत्येन ग्रहयोगफलं सृणु ॥ १ ॥
 केन्द्राधिपतयः सौम्या ना दिशन्ति शुभं फलम् ।
 क्रूरा नैवाऽशुभं कुर्युः शुभदाश्च त्रिकोणपाः ॥ २ ॥
 लग्नं केन्द्रत्रिकोणत्वाद् विशेषेण शुभप्रदम् ।
 पञ्चमं नवमं चैव विशेषधनमुच्यते ॥ ३ ॥
 सप्तमं दशमं चैव विशेषसुखमुच्यते ।
 त्रिषडयाधिपाः सर्वे ग्रहाः पापफलाः स्मृताः ॥ ४ ॥
 व्ययद्वितीयरन्ध्रेणाः साहचर्यात् फलप्रदाः ।
 स्थानान्तरानुरोधात्ते प्रबलाश्चोत्तरोत्तरम् ॥ ५ ॥
 तत्र भाग्यव्ययेशत्वाद्ग्रन्ध्रेणो न शुभप्रदः ।
 त्रिमदायाधिपत्वेऽथो कोणपत्वे तु सत्फलः ॥ ६ ॥
 उक्तेष्वेषु बली योगो निर्बलस्य प्रबाधकः ।
 न रन्ध्रेणत्वदोषोऽत्र सूर्याचन्द्रमसोर्भवेत् ॥ ७ ॥

गुरुशुक्रौ शुभौ प्रोक्तौ चन्द्रो मध्यम उच्यते ।
 उदासीनो बुधः ख्यातः पापा रव्यार्किभूमिजाः ॥ ८ ॥
 पूर्णेन्दुज्ञेज्यशुक्राश्च प्रबला उत्तरोत्तरम् ।
 क्षीणेन्द्रकार्किभूपुत्राः प्रबलाश्च यथोत्तरम् ॥ ९ ॥
 केन्द्राधिपत्यदोषोयः शुभानां कथितो हि सः ।
 चन्द्रज्ञगुरुशुक्राणां प्रबलाश्चोत्तरोत्तरम् ॥ १० ॥
 केन्द्रकोणपती स्यातां परस्परगृहोपगौ ।
 एकभे द्वौ स्थितौ वापि ह्येकभेऽन्यतरः स्थितः ॥ ११ ॥
 पूर्णदृष्टयेक्षितौ वापि मिथो योगकारौ तदा ।
 योगेऽस्मिन् जायते भूपो विख्यातो वा जनो भवेत् ॥ १२ ॥
 कोणेशत्वे यदैकस्य केन्द्रे शत्वं च जायते ।
 केन्द्रे कोणे स्थितो वाऽसौ विशेषाद्योगकारकः ॥ १३ ॥
 केन्द्रे शत्वेन पापानां या प्रोक्ता शुभकारिता ।
 सा त्रिकोणाधिपत्येऽपि न केन्द्रे शत्वमात्रतः ॥ १४ ॥
 केन्द्रकोणाधिपावेव पापस्थानाधिपौ यदा ।
 तयोः सम्बन्धमात्रेण न योगं लभते नरः ॥ १५ ॥
 यद्भावेशयुतौ वापि यद्यद्भावसमागतौ ।
 तत्तत्फलानि प्रबलौ प्रदिशेतां तमोग्रहौ ॥ १६ ॥
 यदि केन्द्रे त्रिकोणे वा निवसेतां तमोग्रहौ ।
 नाथेनात्यतरेणाढ्यौ दृष्टौ वा योगकारकौ ॥ १७ ॥
 कस्मिल्लगने प्रजातस्य के ग्रहा योगकारकाः ।
 के चाऽशुभप्रदाः खेटाः कृपया वदे मे मुने ॥ १८ ॥
 यथा पृष्ठं त्वया विप्र तथोदाहरणं ब्रुवे ।
 रन्ध्रे शत्वेऽपि भूपुत्रो भवेच्छ्रमसहायवान् ॥ १९ ॥
 मन्दसौम्यसिताः पापाः शुभौ गुरुदिवाकरौ ।
 न शुभं योगमात्रेण प्रभवेच्छ्रनिजीवयोः ॥ २० ॥
 पारतन्त्र्येण जीवस्य पापकर्मापि निश्चितम् ।
 शुक्रः साक्षान्निहन्ता स्यान्मारकत्वेन लक्षितः ॥ २१ ॥
 मन्दादयोऽपि हन्तारो भवेयुः पापिनो ग्रहाः ।
 मेषलग्नोद्भवस्यैवं फलं ज्ञेयं द्विजोत्तम ॥ २२ ॥
 जीवशुक्रेन्दवः पापाः शुभौ शनिदिवाकरौ ।
 राजयोगकरः सौरिर्बुधस्त्वल्पशुभप्रदः ॥ २३ ॥
 जीवादयो कुजश्चापि सन्ति मारकलक्षणाः ।
 वृषलग्नोद्भवस्यैवं फलान्यूह्यानि सूरिभिः ॥ २४ ॥
 भौमजीवारुणाः पापाः एक एव कविः सुभः ।
 शनैश्चरणे जीवस्य योगो मेषभवो यथा ॥ २५ ॥
 शशी मुखनिहन्ताऽसौ साहचर्याच्च पाकदः ।
 द्वन्द्वलग्नोद्भवस्यैवं फलान्यूह्यानि पंडितैः ॥ २६ ॥
 भार्गवेन्दुसुतौ पापौ भूसुतेज्येन्दवः शुभाः ।
 पूर्णयोगकरः साक्षान्मंगलो मंगलप्रदः ॥ २७ ॥
 निहन्ताऽर्कसुतोऽर्कस्तु साहचर्यात् फलप्रदः ।
 कर्कलग्नोद्भवस्यैवं फलं प्रोक्तं मनीषिभिः ॥ २८ ॥
 सौम्यशुक्रार्कजाः पापाः कुजेज्यार्काः शुभावहाः ।

प्रभवेद्योगमात्रेण न शुभं गुरुशुक्रयोः ॥ २९ ॥
 मारकस्तु शनिश्चन्द्रः साहचर्यात् फलप्रदः ।
 सिंहलगने प्रजातस्य फलं ज्ञेयं विपश्चिता ॥ ३० ॥
 कुजजीवेन्दवः पापाः बुधशुक्रौ शुभावहौ ।
 भार्गवेन्दुसुतावेव भवेतां योगकारकौ ॥ ३१ ॥
 मारकोऽपि कविः सूर्यः साहचर्यफलप्रदः ।
 कन्यालग्नोद्भवस्यैवं फलान्यूह्यानि सूरिभिः ॥ ३२ ॥
 जीवार्कभूसुताः पापाः शनैश्चरबुधौ शुभौ ।
 भवेतां राजयोगस्य कारकौ चन्द्रतत्सुतौ ॥ ३३ ॥
 कुजो निहन्ति जीवाद्याः पापा मारकलक्षणाः ।
 शुक्रः समः फलान्येवं विज्ञेयानि तुलोद्भवे ॥ ३४ ॥
 सितज्ञशनयः पापाः शुभौ गुरुनिशाकरौ ।
 सूर्याचन्द्रमसावेव भवेतां योगकारकौ ॥ ३५ ॥
 कुजः समः सिताद्याश्च पापा मारकलक्षणाः ।
 एवं फलं च विज्ञेयं वृश्चिकोदयजन्मनः ॥ ३६ ॥
 एक एव कविः पापः शुभौ भौमदिवाकरौ ।
 योगो भास्करसौम्याभ्यां निहन्ता भास्करात्मजः ॥ ३७ ॥
 गुरुः समफलः ख्यातः शुक्रो मारकलक्षणः ।
 धनुर्लग्नोद्भवस्यैवं फलं ज्ञेयं विपश्चिता ॥ ३८ ॥
 कुजजीवेन्दवः पापाः शुभौ भार्गवचन्द्रजौ ।
 मन्दः स्वयं न हन्ता स्याद् हन्ति पापाः कुजादयः ॥ ३९ ॥
 सूर्यः समफलः प्रोक्तः कविरेकः सुयोगकृत् ।
 मृगलग्नोद्भवस्यैवं फलान्यूह्यानि सूरिभिः ॥ ४० ॥
 जीवचन्द्रकुजाः पापाः शुक्रसूर्यात्मजौ शुभौ ।
 राजयोगकरो ज्ञेजः कविरेव बृहस्पतिः ॥ ४१ ॥
 सूर्यो भौमश्च हन्तारो बुधो मध्यफलः स्मृतः ।
 कुम्भलग्नोद्भवस्यैवं फलान्यूह्यानि सूरिभिः ॥ ४२ ॥
 मन्दशुक्रांशुमत्सौम्याः पापा भौमविधू शुभौ ।
 महीसुतगुरु योगकारकौ च महीसुतः ॥ ४३ ॥
 मारकोऽपि न हन्ताऽसौ मन्दज्ञौ मारकौ स्मृतौ ।
 मीनलग्नोद्भवस्यैवं फलानि परिचिन्तयेत् ॥ ४४ ॥
 एवं भावाधिपत्येन जन्मलग्नवशादिह ।
 शुभत्वमशुभत्व च ग्रहाणां प्रतिपादितम् ॥ ४५ ॥
 अत्यानपि पुनर्योगान् नाभसादीन् विचिन्त्य वै ।
 देहिना च फलं वाच्यं प्रवक्ष्यामि च तानहम् ॥ ४६ ॥

अथ नाभसयोगाध्यायः ॥ ३५ ॥

अधुना नाभसा योगाः कथ्यन्ते द्विजसत्तम ।
 द्वात्रिंशात् तत्प्रभेदास्तु शतध्नाष्टादशोन्मिताः ॥ १ ॥
 आश्रयाख्यास्त्रयो योगाः दलसंज्ञं द्वयं ततः ।
 आकृतिर्विंशतिः संख्याः सप्त योगाः प्रकीर्तिताः ॥ २ ॥
 रज्जुश्च मुसलश्चैव नलश्चेत्याश्रयास्त्रयः ।

मालाख्यः सर्पसंज्ञश्च दलयोगौ प्रकीर्तितौ ॥ ३ ॥
गदाख्यः शकटाख्यश्च सृङ्गाटकविहंगसौ ।
हलवज्रयवाश्चैव कमलं वापियूपकौ ॥ ४ ॥
शरशक्तिदण्डनौकाकूटच्छत्रधूमि च ।
अर्धचन्द्रस्तु चक्रं च समुद्रश्चेति विंशतिः ॥ ५ ॥
संख्याख्यावल्लकीदामपाशकेदारशूलकाः ।
युगो गोलश्च सप्तैते युक्ता दन्तमिता द्विज ॥ ६ ॥
सर्वैश्वरे स्थितै रज्जुः स्थिरस्थैर्मुसलः स्मृतः ।
नलाख्यो द्विस्वभावस्थैराश्रयाख्या इमे स्मृताः ॥ ७ ॥
केन्द्रत्रयगतैः सौम्यैः पापैर्वा दलसंज्ञकौ ।
क्रमान्मालाभुजंगाख्यौ शुभाशुभफलप्रदौ ॥ ८ ॥
आसन्नकेन्द्रद्वयगैः सर्वैर्योगो गदाह्वयः ।
शकटं लगनजायास्थैः खाम्बुगैर्विहंगः स्मृतः ॥ ९ ॥
योगः सृङ्गाटकं नाम लगनात्मजतपःस्थितैः ।
अन्यस्थानात् त्रिकोणस्थैः सर्वैर्योगो हलाभिधः ॥ १० ॥
लगनजायास्थितैः सौम्यैः पापाख्यैः खाऽम्बुसंस्थितैः ।
योगो वज्राभिधः प्रोक्तः वीपरीतस्थितैर्यवः ॥ ११ ॥
सर्वकेन्द्रगतैः सर्वैर्मिश्रैः कमलसंज्ञकः ।
केन्द्रादन्यत्रगैः सर्वैर्योगो वापीसमाह्वयः ॥ १२ ॥
यूपो लगनाच्चतुर्भस्थैः शरस्तुर्याच्चतुर्भगैः ।
शक्तिर्मदाच्चतुर्भस्थैर्दण्डो मध्याच्चतुर्भगैः ॥ १३ ॥
लगनात् सप्तमगैर्नौ का कूटस्तुर्याच्च सप्तमैः ।
छत्राख्यः सप्तमादेवं चापं मध्याद् भसप्तगैः ॥ १४ ॥
लगनादेकान्तरस्थैश्च षड्भगैश्चक्रमुच्यते ।
धनादेकान्तरस्थैस्तु समुद्रः षड्गृहाश्रितैः ॥ १५ ॥
एकराशिस्थितैर्गौलो युगाख्यो द्विभसंस्थितैः ।
शूलस्तु त्रिभगैः प्रोक्तः केदारस्तु चतुर्भगैः ॥ १६ ॥
पञ्चराशिस्थितैः पाशा दामाख्यः षड्गृहाश्रितैः ।
वीन्ज्आ सप्तभगैः सर्वैर्विहायान्यानुदीरितान् ॥ १७ ॥
अटनप्रियाः सुरूपाः परदेशस्वास्थ्यभागिनो मनुजाः ।
क्रूराः खलस्वभावा रज्जुप्रभवाः सदा कथिताः ॥ १८ ॥
मानज्ञानधनाद्यैर्युक्ता भूप्रियाः ख्याताः ।
बहुपुत्राः स्थिरचित्ता मुसलसमुत्था भवन्ति नराः ॥ १९ ॥
न्यूनातिरिक्तदेहा धनसञ्चयभागिनोऽतिनिपुणाश्च ।
बन्धुहिताश्च सुरूपा नलयोगे सम्प्रसूयन्ते ॥ २० ॥
नित्यं सुखप्रधाना वाहनवस्त्रान्नभोगसम्पन्ना ।
कान्ता सुबहुस्त्रीका मालायां सम्प्रसूताः स्युः ॥ २१ ॥
वुषमाः क्रूरा निःस्वा नित्यं दुःखादिताः सुदीनाश्च ।
परभक्षपाननिरताः सर्पप्रभवा भवन्ति नराः ॥ २२ ॥
सततोद्युक्तार्थवशा यज्वानः शास्त्रगेयकुशलाश्च ।
धनकनकरत्नसम्पत्संयुक्ता मानवा गदायां तु ॥ २३ ॥
रोगार्ताः कुनखा मूर्खाः शकटानुजीविनो निःस्वा ।
मित्रस्वजनविहीनाः शकटे जाता भवन्ति नराः ॥ २४ ॥

भ्रमणरुचयोविकृष्टा दूताः सुरतानुजीवनो धृष्टाः ।
कलहप्रियाश्च नित्यं विहगे योगे सदा जाताः ॥ २५ ॥
प्रियकलहाः समरसहाः सुखिनो नृपतेः शुभकलत्राः ।
आढ्या युवतिद्वेष्याः सृङ्गाटकसम्भवा मनुजाः ॥ २६ ॥
बह्वाशिनो दरिद्राः कृषीवला दुःखिताश्च सोद्विगा ।
बन्धुसुहृदिभः त्यक्ताः प्रेष्याः हलसंज्ञके सदा पुरुषाः ॥ २७ ॥
आद्यन्तवयःसुखिनः शूराः सुभगा निरीहाश्च ।
भाग्यविहीना वज्रे जाताः खला विरुद्धाश्च ॥ २८ ॥
व्रतनियममङ्गलपरा वयसो मध्ये सुखार्थपुत्रयुता ।
दातारः स्थिरचित्ता यवयोगभवाः सदा पुरुषाः ॥ २९ ॥
विभवगुणाद् ध्याः पुरुषाः स्थिरायुषो विपुलकीर्तय शुद्धाः ।
शुभशतकाः पृथ्वीशाः कमलभवाः मानवा नित्यम् ॥ ३० ॥
निधिकरणे निपुणधियः स्थिरार्थसुखसंयुता सुतयुताश्च ।
नयनसुखसम्प्रहृष्टा वापीयोगेन राजानः ॥ ३१ ॥
आत्मविदिज्यानिरतः स्त्रिया युतः सत्त्वसम्पन्नः ।
व्रतनियमरतमनुस्यो यूपे जातो विशिष्टश्च ॥ ३२ ॥
इषुकारा बन्धनपाः मृगयाधनसेविताश्च मंसादा ।
हिंस्राः कुशिल्पकाराः शरयोगे मानवाः प्रसूयन्ते ॥ ३३ ॥
धनरहितविफलदुःखितनीचलसाश्चिरायुषः पुरुषाः ।
संग्रामबुद्धिनिपुणाः शक्त्यां जाताः स्थिराः शुभगाः ॥ ३४ ॥
हतपुत्रदारनिःस्वाः सर्वत्र च निर्धुणाः स्वजनबाह्याः ।
दुःखितनीचप्रेष्या दण्डप्रभवा भवन्ति नराः ॥ ३५ ॥
सलिलोपजीविविभवाः बह्वाशाः ख्यातकीर्तयो दुष्टाः ।
कृपणा मलिना लुब्धा नौसञ्जाताः खलाः पुरुषाः ॥ ३६ ॥
अनृतकथनबन्धनपा निष्किञ्चनाः शटाः क्रूराः ।
कूटसमुत्था नित्यं भवन्ति गिरिदुर्गवासिनो मनुजाः ॥ ३७ ॥
स्वजनाश्रयो दयावान्नानानृपवल्लभः प्रकृष्टमतिः ।
प्रथमेऽन्त्ये वयसि नराः सुखवान् दीर्घायुरातपत्री स्यात् ॥ ३८ ॥
आनृतिकगुप्तपालाश्चोराः कितवाश्च कानने निरताः ।
कार्मुकयोगे जाता भाग्यविहीनाः शुभा वयोमध्ये ॥ ३९ ॥
सेनापतयः सर्वेऽकान्तशरीरा नृपप्रिया बलिनः ।
मणिकनकभूषणयुता भवन्ति योगेऽर्धचन्द्राख्ये ॥ ४० ॥
प्रणताऽऽशेषनराधिपकिरीटरत्नप्रभास्फुरितपादः ।
भवति नरेन्द्रो मनुजश्चक्रे यो जायते योगे ॥ ४१ ॥
बहुरत्नधनसमृद्धा भोगयुता धनजनप्रियाः ससुता ।
उदधिसमुत्थाः पुरुषाः स्थिरविभवाः साधुशीलाश्च ॥ ४२ ॥
प्रियगीतनृत्यवाद्या निपुणाः सुखिनश्च धनवन्तः ।
नेतारो बहुभृत्या वीणायां कीर्तिताः पुरुषाः ॥ ४३ ॥
दाम्नि सुजनोपकारी नयधनयुक्तो महेश्वरः ख्यातः ।
बहुसुतरत्नसमृद्धो धीरो जायेत विद्वान्श्च ॥ ४४ ॥
पाशे बन्धनभाजः कार्ये दक्षाः प्रपञ्चकाराश्च ।
बहुभाषिणो विशीला बहुभृत्याः सम्प्रतानाश्च ॥ ४५ ॥
सुबहूनामुपयोज्याः कृषीवलाः सत्यवादिनः सुखिनः ।

केदारे सम्भूताश्चलस्वभावा धनैर्युक्ताः ॥ ४६ ॥
 तीक्ष्णालसधनहीना हिंसाः सुबहिष्कृता महाशूराः ।
 संग्रामे लब्धयशा शूले योगे भवन्ति नराः ॥ ४७ ॥
 पाखण्डवादिनो वा धनरहिता वा बहिष्कृता लोके ।
 सुतमातृधर्मरहिता युगयोगे ये नरा जाताः ॥ ४८ ॥
 बलसंयुक्ता विधना वद्याविज्ञानवर्जिता मलिना ।
 नित्यं दुःखितदीना गोले योगे भवन्ति नराः ॥ ४९ ॥
 सर्वास्वपि दशस्वेते भवेयुः फलदायिनः ।
 प्राणिनामिति विज्ञेयाः प्रवदन्ति तवाग्रजाः ॥ ५० ॥

अथ विविधयोगाध्यायः ॥ ३६ ॥

लग्ने शुभयुते योगः शुभः पापयुतेऽशुभः ।
 व्ययस्वगैः शुभैः पापैः क्रमाद्योगौ शुभाऽशुभौ ॥ १ ॥
 शुभयोगोद्भवो वाग्मी रूपशीलगुणवन्वितः ।
 पापयोगोद्भवः कामी पापकर्मा परार्थयुक् ॥ २ ॥
 केन्द्रे देवगुरौ लग्नाच्चन्द्राद्वा शुभदृग्युते ।
 नीचास्तारिगृहैर्हीने योगोऽयं गजकेसरी ॥ ३ ॥
 गजकेसरीसञ्जातस्तेजस्वी धनवान् भवेत् ।
 मेधावी गुणसम्पन्नो राजप्रियकरो नरः ॥ ४ ॥
 दशमेऽङ्गात्तथा चन्द्रात् केवलैश्च शुभैर्युते ।
 स योगोऽमलकीर्त्याख्यः कीर्तिराचन्द्रतारकी ॥ ५ ॥
 राजपूज्ये महाभोगी दाता बन्धुजनप्रियः ।
 परोपकारी धर्मात्मा गुणद्वयोऽमलकीर्तिजः ॥ ६ ॥
 सप्तमे चाऽष्टमे शुद्धे शुभग्रहयुतेऽथवा ।
 केन्द्रेषु शुभयुक्तेषु योगः पर्वतसंज्ञकः ॥ ७ ॥
 भाग्यवान् पर्वतोत्पन्नः वाग्मी दाता च शास्त्रवित् ।
 हास्यप्रियो यशस्वी च तेजस्वी पुरनायकः ॥ ८ ॥
 सुखेशेज्यौ मिथः केन्द्रगतौ बलिनि लग्नपे ।
 काहलो वा स्वभोच्चस्थे सुखेशे कर्मपान्विते ॥ ९ ॥
 ओजस्वी साहसी धूर्तश्चतुरङ्गबलान्वितः ।
 यत्किञ्चिद् ग्रामनाथश्च काहले जायते नरः ॥ १० ॥
 लग्नेशे तुङ्गगे केन्द्रे गुरुदृष्टे तु चामरः ।
 शुभद्वये विलग्ने वा नवमे दशमे मदे ॥ ११ ॥
 राजा वा राजपूज्यो वा चिरजीवी च पण्डितः ।
 वाग्मी सर्वकलाविद् वा चामरे जायते जनः ॥ १२ ॥
 सबले लग्नपे पुत्रषष्ठपौ केन्द्रगौ मिथः ।
 शंखो वा लग्नकर्मशौ चरे बलिनि भाग्यपे ॥ १३ ॥
 धनस्त्रीपुत्रसंयुक्तो दयालुः पुण्यवान् सुधीः ।
 पुण्यकर्मा चिरञ्जीवी शंखयोगोद्भवो नरः ॥ १४ ॥
 सबले भाग्यपे भेरी खगैः स्वान्त्योदयास्तगैः ।
 सबले भाग्यपे वाऽसौ केन्द्रे शुक्रेज्यलग्नपैः ॥ १५ ॥
 धनस्त्रीपुत्रसंयुक्तो भूपः कीर्तिगुणान्वितः ।

आचारवान् सुखी भोगी भेरीयोगे जनो भवेत् ॥ १६ ॥
 सबले लग्नपे खेटाः केन्द्रे कोणे स्वभोच्चगाः ।
 मृगङ्गयोगो जातोऽत्र भूपो वा तत्समः सुखी ॥ १७ ॥
 केऽमेशे कर्मगे तुङ्गे कर्मेशे भाग्यपान्विते ।
 योगः श्रीनाथसंज्ञोऽत्र जातः शुक्रसमो नृपः ॥ १८ ॥
 कर्मेशे सुतगे केन्द्रे बुधेऽर्के सबले स्वभे ।
 चन्द्रात् कोणे गुरौ ज्ञे वा कुजे लाभे च शारदः ॥ १९ ॥
 धनस्त्रीपुत्रसंयुक्तः सुखी विद्वान् नृपप्रियः ।
 तपस्वी धर्मसंयुक्तः शारदे जायते जनः ॥ २० ॥
 धर्मलग्नगते सौम्ये पञ्चमे सदसद्युते ।
 पापे च चतुरस्रस्थे योगोऽयं मत्स्यसंज्ञकः ॥ २१ ॥
 कालज्ञः करुणामूर्तिगुणधीबलरूपवान् ।
 यशोविद्यातपस्वी च मत्स्ययोगे हि जायते ॥ २२ ॥
 पुत्रारिमदगाः सौम्याः स्वभोच्चसुहृदंशगाः ।
 त्रिलाभोदयगाः पापाः कूर्मयोगः स्वभोच्चगाः ॥ २३ ॥
 कूर्मयोगे जनो भूपो धीरो धर्मगुणान्वितः ।
 कीर्तिमानुपकारी च सुखी मानवनायकः ॥ २४ ॥
 भाग्येशे धनभावास्थे धनेशे भाग्यभावगो ।
 लग्नेशे केन्द्रकोणस्थे खड्गयोगः स कथ्यते ॥ २५ ॥
 खड्गयोगे समुत्पन्नो धनभाग्यसुखान्वितः ।
 शास्त्रज्ञो बुद्धिवीर्याढ्यः कृतज्ञः कुशलो नरः ॥ २६ ॥
 केन्द्रे मूलत्रिकोणस्ते भाग्येशे वा स्वभोच्चगे ।
 लग्नाधिपे बलाढ्ये च लक्ष्मीयोगः प्रकीर्त्यते ॥ २७ ॥
 सुरूपो गुणवान् भूपो बहुपुत्रधनान्वितः ।
 यशस्वी धर्मसम्पन्नो लक्ष्मीयोगे जनो भवेत् ॥ २८ ॥
 लग्ने स्थिरे भृगौ केन्द्रे चन्द्रकोणे शभान्विते ।
 मानस्थानगते सौरे योगोऽयं कुसुमाभिधः ॥ २९ ॥
 भूपो वा भूपतुल्यो वा दता भोगी सुखी जनः ।
 कुलमुख्यो गुणी विद्वान् जायते कुसुमाह्वये ॥ ३० ॥
 द्वितीये पञ्चमे जीवे बुधशुक्रयुतेक्षिते ।
 क्षत्रे तयोर्वा सम्प्रप्ते योगः स च कलानिधिः ॥ ३१ ॥
 कलानिधिसमुत्पन्नो गुणवान् भूपवन्दितः ।
 रोगहीनः सुखी जातो धनविद्यासमन्वितः ॥ ३२ ॥
 लग्नेशतद्गतक्षेशतद्गतक्षेशतदंशपाः ।
 केन्द्रे कोणे स्वतुङ्गे वा योगः कल्पद्रुमो मतः ॥ ३३ ॥
 सर्वैश्वर्ययुतो भूपो धर्मात्मा बलसंयुतः ।
 युद्धप्रियो दयालुश्च पारिजाते नरो भवेत् ॥ ३४ ॥
 स्वान्त्याष्टस्थैर्द्वितीयेशाद् हरियोगः शुभग्रहैः ।
 कामेशाद् बन्धुधर्माष्टस्थितैः सौम्यैर्हराभिधः ॥ ३५ ॥
 लग्नेशाद् बन्धुकर्मायस्थितैर्ब्रह्माह्वयः स्मृतः ।
 एषु जातः सुखी विद्वान् धनपुत्रादिसंयुतः ॥ ३६ ॥
 लग्नान्मदाष्टगैः सौम्यैः पापदृग्योगवर्जितैः ।
 योगो लग्नाधियोगोऽस्मिन् महात्मा शास्त्रवित् सुखी ॥ ३७ ॥

लग्नपे पारिजातस्थे सुखी वर्गोत्तमे ह्यरुक ।
गोपुरे धनधान्याद्वया भूपः सिंहासने स्थिते ॥ ३८ ॥
विद्वान् पारावते श्रीमान् देवलोके सवाहनः ।
ऐरावतस्थिते जातो विख्यातो भूपवन्दितः ॥ ३९ ॥

अथ चन्द्रयोगाध्यायः ॥ ३७ ॥

सहस्ररश्मितचन्द्रे कण्टकादिगते क्रमात् ।
धनधीनैपुणादीनि न्यूनमध्योत्तमानि हि ॥ १ ॥
स्वांशे वा स्वाधिमित्रांशे स्थितश्च दिवसे शशी ।
गुरुणा दृश्यते तत्र जातो धनसुखान्वितः ॥ २ ॥
स्वांशे वा स्वाधिमित्रांशे स्थितश्च शशभृन्निशि ।
शुक्रेण दृश्यते तत्र जातो धनसुखान्वितः ॥ ३ ॥
एतद्विपर्ययस्थे च शुक्रेज्यानवलोकिते ।
जायतेऽल्पधनो बालो योगेऽस्मिन्नधिर्धनोऽथवा ॥ ४ ॥
चन्द्राद्रन्त्रारिकामस्थै सौम्यैः स्याधियोगकः ।
तत्र राजा च मन्त्री च सेनाधीशश्च बलक्रमात् ॥ ५ ॥
चन्द्राद् वृद्धिगतैः सर्वैः शुभैर्जातो महाधनी ।
द्वाभ्यां मध्यधनो जात एकेनाऽल्पधनो भवेत् ॥ ६ ॥
चन्द्रात् स्वान्त्योभयस्थे हि ग्रहे सूर्यं विना क्रमात् ।
सुनफाख्तोऽनफाख्यश्च योगो दुरधराह्वयः ॥ ७ ॥
राजा वा राजतुल्यो वा धीधनख्यातिमाञ्जनः ।
स्वभुजार्जितवित्तश्च सुनफायोगसम्भवः ॥ ८ ॥
भूपोऽगदशरीरश्च शीलवान् ख्यातकीर्तिमान् ।
सुरूपश्चाऽनफाजातो सुखैः सर्वैः समन्वितः ॥ ९ ॥
उत्पन्नसुखभुग् दाता धनवाहनसंयुतः ।
सद्भृत्यो जायते नूनं जनो दुरधराभवः ॥ १० ॥
चन्द्रादाद्यधनाऽन्त्यस्थो विना भानुं न चेद्ग्रहः ।
कश्चित् स्याद्वा विना चन्द्रं लग्नात् केन्द्रगतोऽथ वा ॥ ११ ॥
योगः केमद्रुमो नाम तत्र जातोऽतिगर्हितः ।
बुद्धिविद्याविहीनश्च दरिद्रापत्तिसंयुतः ॥ १२ ॥
अन्ययोगफलं हन्ति चन्द्रयोगो विशेषतः ।
स्वफलं प्रददातीति बुधो यत्नाद् विचिन्तयेत् ॥ १३ ॥

अथ रवियोगाध्यायः ॥ ३८ ॥

सूर्यात् स्वान्त्योभयस्थैश्च विना चन्द्रं कुजादिभिः ।
वेशिवोशिसमाख्यौ च तथोभयचरः क्रमात् ॥ १ ॥
समदृक् सत्यवाङ् मर्त्यो दीर्घकायोऽलसस्तथा ।
सुखभागल्पवित्तोऽपि वेशियोगसमुद्भवः ॥ २ ॥
वोशौ च निपुणो दाता यशोविद्याबलावन्तिः ।
तथोभयचरे जातो भूपो वा तत्समः सुखी ॥ ३ ॥
शुभग्रहभवे योगे फलमेवं विचिन्तयेत् ।

पापग्रहसमुत्पन्ने योगे तु फलमन्यथा ॥ ४ ॥

अथ राजयोगाध्यायः ॥ ३९ ॥

अथाऽतः सम्प्रवक्ष्यामि राययोगान् द्विजोत्तम ।
येषां विज्ञानमात्रेण राजपूज्यो जनो भवेत् ॥ १ ॥
ये योगाः शम्भुना प्रोक्ताः पुरा शैलसुताग्रतः ।
तेषां सारमहं वक्ष्ये तवाग्रे द्विजनन्दन ॥ २ ॥
चिन्तयेत् कारकांशे वा जनुर्लग्नेऽथ वा द्विज ।
राजयोगकरौ द्वौ द्वौ स्फुटौ खेटौ प्रयत्नतः ॥ ३ ॥
आत्मकारकपुत्राभ्यां योगमेकं प्रकल्पयेत् ।
तनुपञ्चमनाथाभ्यां तथैव द्विजसत्तम ॥ ४ ॥
लग्नपुत्रेशयोरात्मपुत्रकारकयोर्द्वयोः ।
सम्बन्धात् पूर्णमर्धं वा पादं वीर्यानुसारतः ॥ ५ ॥
लग्नेशे पञ्चमे भावे पञ्चमेशे च लग्ने ।
पुत्रात्मकारकौ विप्र लग्ने च पञ्चमे स्थित ॥ ६ ॥
स्वोच्चे स्वंशे स्वभे वाऽपि शुभग्रहनिरीक्षितो ।
महाराजाख्ययोगोऽत्र जातः ख्यातः सुखान्वितः ॥ ७ ॥
भाग्येशः कारको लग्ने पञ्चमे सप्तमेऽपि वा ।
राजयोगप्रदातारौ शुभखेटयुतेक्षितौ ॥ ८ ॥
लग्नेशात् कारकाच्चापि धने तुर्यं च पञ्चमे ।
शुभखेटयुते भावे जातो राजा भवेद् ध्रुवम् ॥ ९ ॥
तृतीये षष्ठमे ताभ्यां पापग्रहयुतेक्षिते ।
जातो राजा भवेदेवं मिश्रे मिश्रफलं वदेत् ॥ १० ॥
स्वांशे वा पञ्चमे शुक्रे जीवेन्दुयुतवीक्षिते ।
लग्ने लग्नपदे वाऽपि राजवर्गो भवेन्नरः ॥ ११ ॥
जन्माङ्गे कालहोराङ्गे कालङ्गे येन केनचित् ।
एकग्रहेण सन्दृष्टे त्रितये राजभाग् जनः ॥ १२ ॥
लग्नषड्वर्गके चैवमेकखेटयुतेक्षिते ।
राजयोगो भवत्येव निर्विशंक द्विजोत्तम ॥ १३ ॥
पूर्णदृष्टे पूर्णयोगमर्धदृष्टेऽर्धमेव च ।
पाददृष्टे पादयोगमिति ज्ञेयं क्रमात् फलम् ॥ १४ ॥
लग्नत्रये स्वभोच्चस्थे खेटे राजा भवेद् ध्रुवम् ।
यद्वा लग्ने दृकाणेशे स्वोच्चखेटयुते द्विज ॥ १५ ॥
पदे शुभ सचद्रे च धने देवगुरौ तथा ।
स्वोच्चस्थखेटसन्दृष्टे राजयोगो न संशयः ॥ १६ ॥
शुभे लग्ने शुभे त्वर्थे तृतीये पापखेचरे ।
चतुर्थे च शुभे प्राप्ते राजा वा तत्समोऽपि वा ॥ १७ ॥
स्वोच्चस्थो हरिणांको वा जीवो वा शुक्र एव वा ।
बुधो वा धनभावस्थः श्रियं दिशति देहिनः ॥ १८ ॥
षष्ठेऽष्टमे तृतीये वा स्वस्वनीचगता ग्रहाः ।
लग्नं पश्येत् स्वभोच्चस्थो लग्नपो राज्ययोगदः ॥ १९ ॥
षष्ठाऽष्टमव्ययाधीशा नीचस्था रिपुभेऽस्थगाः ।

स्वोच्चस्वभगलग्नेशो लग्नं पश्यंश्च राज्यदः ॥ २० ॥
 स्वोच्चस्वभस्थराज्येशो लग्नं पश्यंश्च राज्यदः ।
 शुभाः केन्द्रस्थिता वाऽपि राज्यदः नाऽत्र संशयः ॥ २१ ॥
 शुभराशौ शुभांशे च कारको धनवान् भवेत् ।
 तदंशकेन्द्रेषु शुभे नूनं राजा प्रजायते ॥ २२ ॥
 लग्नारूढं दारपदं मिथः केन्द्रं स्थितं यदि ।
 त्रिलाभे वा त्रिकोणे वा तदा राजा न संशयः ॥ २३ ॥
 भावहोराघटीसंज्ञलग्नानि च प्रपश्यति ।
 स्वोच्चग्रहो राजयोगो लग्नद्वयमथापि वा ॥ २४ ॥
 राशेर्द्रैष्काणतोऽशाच्च राशेरंशादथापि वा ।
 यद्वा राशिद्रकाणाभ्यां लग्नद्रष्टा तु योगदः ॥ २५ ॥
 पदे स्वोच्चखगाक्रान्ते चन्द्राक्रान्ते विशेषतः ।
 क्रान्ते च गुरुशुक्राभ्यां केनाप्युच्चग्रहेण वा ॥ २६ ॥
 दुष्टार्गलग्रहाभावे राजयोगो न संशयः ।
 शुभारूढे तत्र चन्द्रे धने देवगुरौ तथा ॥ २७ ॥
 दुःस्थानेशोऽपि नीचस्थो यदि लग्नं प्रपश्यति ।
 तदाऽपि राजयोगः स्यादिति ज्ञेयं द्विजोत्तम ॥ २८ ॥
 चतुर्थदशमार्थायपतिदृष्टे विलग्नभे ।
 पदाल्लाभे तु शुक्रेण दृष्टेऽप्यारूढभे शुभे ॥ २९ ॥
 राजा वा तत्समो वापि जातको जायते ध्रुवम् ।
 षष्टमगते नीचे लग्नं पश्यति वा तथा ॥ ३० ॥
 तृतीयलाभगे नीचे लग्नं पश्यति वा तथा ।
 लग्नांशकेन्द्रेषु शुभे निग्रहानुग्रहक्षमः ॥ ३१ ॥
 अथाऽहं सम्प्रवक्ष्यामि राजयोगादिकं परम् ।
 ग्रहाणां स्थानभेदेन दृष्टियोगवशात् फलम् ॥ ३२ ॥
 तपःस्थानाधिपो मन्त्री मन्त्राधीशो विशेषतः ।
 उभावन्योन्यसंदृष्टौ जातश्चेदिह राज्यभाक् ॥ ३३ ॥
 यत्र कुत्रापि संयुक्तौ तौ वापि समसप्तमौ ।
 राजवंशभवो बालो राजा भवति निश्चितम् ॥ ३४ ॥
 वाहनेशस्तथा माने मानेशो वाहने स्थितः ।
 बुद्धधर्माधिपाभ्यां तु दृष्टश्चेदिह राज्यभाक् ॥ ३५ ॥
 सुतकर्मसुहृल्लग्ननाथा धर्मपसंयुताः ।
 यस्य जन्मनि भूपोऽसौ कीर्त्या ख्यातो दिगन्तरे ॥ ३६ ॥
 सुखकर्मादिपौ वापि मन्त्रिनाथेन संयुतौ ।
 धर्मनाथेन वा युक्तौ जातश्चेदिह राज्यभाक् ॥ ३७ ॥
 सुतेशे धर्मनाथेन युते लग्नेश्वरेण वा ।
 लग्ने सुखेऽथवा माने स्थिते जातो नृपो भवेत् ॥ ३८ ॥
 धर्मस्थाने स्थिते जीवे स्वगृहे भृगुसंयुते ।
 पंचमाधिपयुक्ते वा जातश्चेदिह राजभाक् ॥ ३९ ॥
 दिनार्धाच्च निशार्धाच्च परं सार्धद्विनाडिका ।
 शुभा वेला तदुत्पन्नो राजा स्यात्तत्समोऽपि वा ॥ ४० ॥
 चन्द्रः कविं कविश्चन्द्रमन्योऽन्यं त्रिभवस्थितः ।
 मिथः पश्यति वा क्वापि राजयोग उदाहृतः ॥ ४१ ॥

चन्द्रे वर्गोत्तमांशस्थे सबले चतुरादिभिः ।
 ग्रहैर्दृष्टे च यो जातः स राजा भवति ध्रुवम् ॥ ४२ ॥
 उत्तमांशगते लग्ने चन्द्रान्यैश्चतुरादिभिः ।
 ग्रहैर्दृष्टेऽपि यो जातः सोऽपि भूमिपतिर्भवेत् ॥ ४३ ॥
 व्यत्यैरुच्चस्थितैः खेटे राजा राजकुलोद्भवः ।
 अन्यवंशभवस्तत्र राजतुल्यो धनैर्युतः ॥ ४४ ॥
 चतुर्भिः पञ्चभिर्वाऽपि खेटैः स्वोच्चत्रिकोणगैः ।
 हीनवंशभवश्चापि राजा भवति निश्चितः ॥ ४५ ॥
 षड्भिरुच्चगतैः खेटैश्चक्रवर्तित्वमाप्नुयात् ।
 एवं बहुविधा राजयोगा ज्ञेया द्विजोत्तम ॥ ४६ ॥
 एको गुरुर्भृगुर्वापि बुधो वा स्वोच्चसंस्थितः ।
 शुभग्रहयुते केन्द्रे राजा वा तत्समो भवेत् ॥ ४७ ॥
 केन्द्रेस्थितैः शुभैः सर्वैः पापैश्च त्रिषडायगैः ।
 हीनवंशोऽपि यो जातः स राजा भवति ध्रुवम् ॥ ४८ ॥

अथ राजसम्बन्धयोगाध्यायः ॥ ४० ॥

राज्यनाथे जनुर्लग्नादमात्येशयुतेक्षिते ।
 अमात्यकारकेणापि प्रधानत्वं नृपालये ॥ १ ॥
 लाभेशवीक्षिते लाभे पापदृग्योगवर्जिते ।
 राज्यभावे तदा विप्र प्रधानत्वं नृपालये ॥ २ ॥
 अमात्यकारकेणापि कारकेन्द्रेण संयुते ।
 तीव्रबुद्धियुतो बालो राजमन्त्री भवेद् ध्रुवम् ॥ ३ ॥
 अमात्यकारके विप्र सबले शुभसंयुते ।
 स्वक्षेत्रेस्वोच्चगे वापि राजमन्त्री भवेद् ध्रुवम् ॥ ४ ॥
 अमात्यकारके लग्ने पञ्चमे नवमेऽपि वा ।
 राजमन्त्री भवेद् बालो विख्यातो नाऽत्रसंशयः ॥ ५ ॥
 आत्मकारकतः केन्द्रे कोणे वाऽमात्यकारके ।
 तदा राजकृपायुक्तो जातो राजाश्रितः सुखी ॥ ६ ॥
 कारकाच्च तथारूढात् लग्नाच्च द्विजसत्तम ।
 तृतीये षष्ठमे पापैः सेनाधीशः प्रजायते ॥ ७ ॥
 कारके केन्द्रे कोणेषु स्वतुङ्गे वा स्वभे स्थिते ।
 भाग्यपेन युते दृष्टे राजमन्त्री भवेद् ध्रुवम् ॥ ८ ॥
 कारके जन्मराशीशे लग्ने शुभसंयुते ।
 मन्त्रित्वे मुख्ययोगोऽयं वार्धकेनाऽत्र संशयः ॥ ९ ॥
 कारके शुभसंयुक्ते पञ्चमे सप्तमेऽपि वा ।
 दशमे नवमे वाऽपि धनं राजाश्रयाद् भवेत् ॥ १० ॥
 भाग्यभावपदे लग्ने कारके नवमेऽपि वा ।
 राजसम्बन्धयोगोऽयं निर्विशंकं द्विजोत्तम ॥ ११ ॥
 लाभेशे लाभभावस्थे पापदृष्टिविर्वर्जिते ।
 कारके शुभसंयुक्ते लाभस्तस्य नृपालयात् ॥ १२ ॥
 लग्नेशे राज्यभावस्थे राज्येशे लग्नसंस्थिते ।
 प्रबलो राजसम्बन्धयोगोऽयं परिकीर्तितः ॥ १३ ॥

कारकात् तुर्यभावस्थौ सितेन्द्र द्विजसत्तम ।
यस्य जन्मनि जातोऽयं राजचिह्नन संयुतः ॥ १४ ॥
लग्नेशे कारके वाऽपि पञ्चमेशेन संयुते ।
केन्द्रे कोणे स्थिते तस्मिन् राजमित्रं भवेन्नरः ॥ १५ ॥

Encoded and proofread by ajarve at fms30.cca.rockwell.co

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com
Last updated November 19, 2010
<http://sanskritdocuments.org>